

RENAȘTEREA

ADAOS PENTRU POPOR LA FOAIA OFICIALĂ A EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FÉLEACULUI ȘI CLUJULUI

APARE LA 1 și 15
A FIECĂREI LUNI

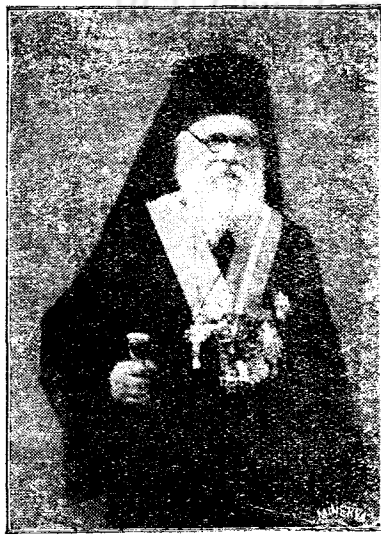
Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski 18
(Consiliul Eparhial)

Redactor:
Preotul GH. NOVEANU

† I. P. S. S. NICODIM PATRIARHUL ROMÂNIEI

A murit cel dintâi creștin al Neamului! Cugetele și clopotele vor trimite glasul lor tânguit din munți în văi și din văi către țaria cerului.

Patriarh după suflet și după chip, înalt Prea Sfințitul Nicodim duce azi către Dumnezeu mărturia unei întreite jertfiri după pravila și predania dreptei noastre credințe: jertfirea pe altarul credinței, jertfirea pe altarul culturii și jertfirea pe altarul virtuților creștine.

† I. P. S. S. NICODIM

văratului patriarh, nici lutul nici istoria însă nu va putea șterge dintre noi și viitorime.

Căci I. P. S. S. Patriarhul Nicodim s'a sfințit prin muncă, s'a înălțat prin credință, și după cuvântul irmoaselor a „câștigat prin smerenie cele înalte și prin sărăcie cele bogate“.

Neamul întreg plânge clipa despărțirii de azi, dar crede nețăr murit, că de acum înainte, lângă Scaunul Marelui Judecător, noi toți vom avea un sprijinitor și un rugător pentru mântuire din primejdie și stricăre.

Slujba Prohodului celui ce a fost Patriarhul Nicodim s'a săvârșit în Biserica Sfintei Patriarhii din București

în ziua de Joi 4 Martie, fiind de față toate înaltele fețe bisericesti, care au făcut după datină rugarea cea mare pentru dreapta odihnă a mult lăudatului nostru Patriarh Nicodim.

Din partea episcopiei noastre a fost de față slujind, însuși P. S. S. Episcopul Nicolae stegarul gândurilor și tânguiriilor noastre, iar din partea bisericilor ortodoxe străine a fost de față I. P. S. Sa Elefterie Arhiepiscopul Pragei, P. S. Sa Markov și P. S. Sa Ilie Protopopul Moscovei ca trimiși ai I. P. S. S. Patriarhului Alexei la Rusiei.

Deasemenea au fost de față membri guvernului și o parte din conducerea Prezidiului Republicii Populare Române.

Cu tămâia cea bine plăcută Domnului, lângă trupul Lui, altar de jertfă, ne împreunăm cântarea tânguită, rugând pe Bunul Dumnezeu să-l rândulască veșnică odihnă în cortul dreptilor, iar noi toți fiii Lui sufletești vom face, întru păstrarea predaniei, veșnica lui pomenire.

Pr. GH. NOVEANU

IN ȘCOALA PROROCILOR

POMENIREA DREPTILOR

A murit Patriarhul Nicodim al României. Am fost de față la înmormântarea lui. Am ascultat cu luare aminte cuvântările rostite cu acest prilej în numele Bisericii și în numele Guvernului, cuvântări pline de laudă despre cel ce se muta la Domnul. Dar n'am trecut cu vederea nici vorbele ce le rosteau oameni simpli despre Patriarhul Nicodim.

— Odihnească-l Domnul, că a fost om credincios slujbei sale — spunea unul.

— Dumnezeu să-l ierte, că mult și-a iubit Biserica și neamul — spunea altul.

— Facă-i Domnul parte cu dreptii, că a fost un om drept — se rostea al treilea. Și-așa mai departe.

Auzind unele ca acestea, mi-am adus aminte de cuvintele din Pildele lui Solomon 10, 8: „Pomenirea dreptilor se face cu laudă, iar numele necredincioșilor se stinge“.

Așa este: Din toată zdroaba vieții cuiva, după moarte nu rămâne decât fapta bună, săvârșită cu dragoste de Dumnezeu și de oameni. Asta o s'o vestească cei rămași și-o vor da pildă urmașilor lor. Și tot cu fapta cea bună se va pomeni și numele celui ce a săvârșit-o. Numele bun e cea mai scumpă zestre ce-o poate lăsa cineva urmașilor săi.

Și casele și pământul și banii și alte bunuri asemănătoare sunt folositoare o vreme. Dar ele se macină, se surpă, se pierd, căci sunt averi trecătoare. Numele bun, cu credința, cu înțelepciunea, cu hărnicia, cu cinstea, cu dreptatea și cu iubirea legate de el — dimpotrivă — este o avuție pe care nici moartea n'o măhăncă, nici furii n'o fură, nici războaiele n'o macină.

Numele bun e ca un steag

neprihănit, care-ți vestește izbănzile vieții, și după moarte.

Cine mai pomenește pe împărații nedrești, pe bogații nemilostivi, pe risipitorii neînțelepți, pe înfăișătorii trufași, pe ne iubitorii de Dumnezeu și pe toți cei ce s'au lipit numai

SFÂNTA EVANGHELIE

JUDECATA DE OBȘTE

Cel mai oprict lucru pe care ar trebui să-l cunoască tot omul ce vine în lume, este că va muri. Cu toate acestea cât de liniștit ne plimbăm în viață. Dacă am ști însă că cineva ne pândeste la tot pasul și în fiecare clipă cu arma la ochi și nu știm nici ziua, nici ciasul când va apăsa pe trăgaci, nu am vieții așa fără de griji.

Dincolo de ușa mormântului fieștecare va trebui să dea seama de cele ce a săvârșit în viață. Mai mult chiar la plinirea vremii, va veni Fiul Omului întru mărire să judece tot ce a fost viață omenească pe pământ. Atunci vor învia din pulberea pământului toate trupurile, ca din nou să se altoiască duhul de viață în ele și astfel împreunate cu sufletul să primească dreapta răsplată, pentru faptele ce tot împreună le-au săvârșit. Nu știm vremea când vor fi săvârșite acestea, căci vremurile sunt în stăpânirea Tatălui Ceresc, iar ziua cea înfricoșată va veni ca un fur și multora nu le va veni să creadă că este sfârșitul. Una știm însă, că și cei ce în această viață n'au auzit dangătul de chemare a clopotelor bisericii, vor trebui să dea ascultare buibutului de trâmbiță a învierii, trebuind la această chemare a îngerilor să se adune la obșteasca judecată.

Acest trup al nostru se va

de bunurile vieții pământești? Nimeni, nimeni. Ori chiar de-i mai pomenește cineva, n'o face decât cu deasila și cu scârbire. Cu adevărat înțelepciunea a lui Dumnezeu este cea cuprinsă în cuvintele înțeleptului Solomon: „Pomenirea dreptilor se face cu laudă, iar numele necredincioșilor se stinge.“

D. P.

scula și va învia, acelaș care a fost îngropat, care a murit. Aceiaș carne pe care o vedem, o pipăim, care cere mâncare și beutură. Acelaș trup care se îmbolnăvește, care suferă dureri; tocmai acela va trebui să învieze, la cei răi pentru osânda veșnică, la cei buni spre răsplatire veșnică.

Cela ce a săvârșit cea mai mare minune a tuturor începuturilor, zidind lumea, Acela va înfăptui cea mai mare minune a sfârșitului istoriei pământului, înviind morții și judecând lumea.

Mântuitorul care a venit în lume în trup omenesc spre a se iăsa judecat; va veni atunci întru mărire pentru că însuși să judece,

Toți vor primi dreaptă răsplatire chiar și pentru un pahar de apă, dăruit celui însătat în numele lui Iisus. Dar și păcatele noastre vor fi văzute nu numai toate, sau fiecare în parte, ci și cum au fost făptuite.

Dacă vre-o faptă a noastră rușinoasă, ținută de noi ascunsă, ar fi desvăluită azi în Biserică; nu ar dori oare fieștecare mai bine să moară și să între în pământ, decât decât să aibă atâția martori a nelegiuirii sale. Dar acolo la înfricoșatul județ, cum vom putea sta față, fiind de priveală atâtor cunoscuți și necunoscuți?

Toți pe cari i-am nedreptățit sau prigonit, vor mărturisi împotriva noastră în acea zi înfricoșată. Vederea lor ne va fi spre mare greutate, cunoscând în ei victimele chinuite, năpăstuite de noi.

Cum vor putea privi călăii cari au schighiuit odinioară pe mucenici, chipul celor ce au fost jefuiți de viață și mâna lor? Căci mii de acești martiri le-au strigat în față în acel ceas greu: „Priviți-ne bine, pentru ca să ne recunoașteți la ziua judecării.”

NEGHINA CREDINȚEI

MARTORII LUI IEHOVA

Am urmărit cu interes seria de articole pe care gazeta „Tribuna Nouă”*) și „Lupta Ardăului” dela Cluj le-a publicat în legătură cu munca pe care așa zișii „Martorii lui Iehova” o desfoară în Cluj și împrejurimi. Cele scrise desvăluie o lume de taine pe care o bună parte dintre cetățenii cinstiți ai țării nu le-au cunoscut. Pe noi însă nu ne-a mirat. Cunoaștem de mult felul în care acești sectari uneltesc împotriva sufletului curat al nației noastre și nu odată am încercat să atragem atenția oamenilor de bine asupra pericolului social pe care-l reprezintă.

Cele scrise la „Tribuna Nouă” credem că vor duce la rezultatul pe care fiecare cetățean cu dragoste de Biserică și Țară îl așteaptă. Nu ne bucurăm de răul nimănui, că nu-i în firea noastră, dar nu se poate admite ca până la sfârșit niște oameni care n’au avut și nu vor avea niciodată nimic comun cu sufletul cinstit al nea-

Drept aceea, până nu este prea târziu, dacă are cineva vre-o povară pe suflet, vre-o stricăciune în inimă, care i-ar pricinui osândă la Ziua Judecării, să nu uite că aci pe pământ Biserica îi dă prilejul, ca o maică ce toarnă din potirul harurilor aghiasmă sfințitoare peste creștetele fiilor săi, să se curățească de fărădelegi.

Să luăm aminte, că haina sufletului putem să o curățim de păcate, prin post și pocăință sfântă.

Pr. PAVEL ȘENDREA

mului nostru, să ne spurce așa cum ne spurcă.

Dacă ne întoarcem cu mintea la primăvara anului 1946,

Sfântul Arhidiacon Ștefan

cred că-și reamintește fiecare cititor, că în spre sărbătorile Învierii Domnului n’a fost casă care să nu fi fie asaltată de acești oameni, îmbiindu-le, pe un preț de nimica, o mulțime de broșurele în care vesteau apropiata venire a „sfârșitului lumii.” Cine nu s’a îndurat să dea

bani pe carte, a primit-o în cinste. A doua zi de Paști a fost o mare adunare la Turda, în localul Teatrului orașului, unde acești oameni au putut spune tot ce le-a venit la gură.

Tot în primăvara aceluiași an au ținut două întruniri publice și în Cluj, în sala Teatrului Maghiar și de bună seamă că aceleași întruniri le-au ținut în toate orașele mai de seamă ale țării. Nu mai amintesc de sate, că acolo se simt acasă și pot face ce-i taie capul, fără ca cineva să poată lua vre-o măsură împotriva lor. La centrul Episcopiei noastre au venit o serie de plângeri împotriva lor, dar noi, conduși de duhul înțelegerii și al blândeței, am arătat pericolul ce-l reprezintă. Nici un moment însă nu ne-am pierdut nădejdea că vor putea merge prea departe cu îndrăzneala și minciuna lor. Pentrucă, cu minciuna poți prânzi, dar nu poți totdeauna și cina.

Spuneam la timpul său că acești oameni nu sunt numai împotriva Bisericii, ci și a Statului. Și ca să nu pară nimănui că ne ascundem în dosul unei afirmații numai de dragul de a arunca un cuvânt de hulă, lăsăm să urmeze mai jos câteva rânduri dintr’o carte de a lor:

„Reprezentanții vizibili ai lui Satan, care sunt marii factori, cârmuitorii de pământ, s’au compus totdeauna din trei elemente: din marea finanță, agregate politice și din eclesiasticismul cel necredincios. Acestea au făcut o alianță păcătoasă, sub conducerea Satanei, pentru menținerea actualei stări de lucruri rele prin înșelăciune”. (din cartea lor cu numele: „Un guvern de dorit” pag. 45-46).

După acești oameni, Statul și Biserica (agregațiile politice și eclesiasticismul) și-au dat

*) Tribuna Nouă nr. 675, 677 și 681 — 1948, reportajii de dl Alex. Vlad.

mâna frățească pentru a exploată pe oameni prin tot felul de înșelăciuni și a-i menține în întunec și mizerie.

Noi, Românii, care de când ne pomenește istoria, am trăit sub scutul Bisericii și nu odată conducătorii Bisericii s'au pus în fruntea poporului pentru a-l călăuzi să-și desăvârșească unitatea lui națională, ca astfel să ajungem la un stat unitar și respectat de toți, suntem soco-

țiți de acești vântură lume drept dușmani ai poporului, iar Statul, pe care-l compunem cu toții, unealtă în mâna Satanei. Biserica vrea mântuirea sufletului, iar Statul buna propășire a cetățenilor și pentru această sdroabă să ne socotească întovărășiți cu Ucigă-l Crucea, cred că întrece orice răbdări!

Istoria lor o să o spunem în numerile viitoare.

Pr. AUG. FAUR

NE SCRUI CITITORII

Harnica dascăliță Dna *Maria Nicoară* din *Spălnaca* ne-a trimis următoarele rânduri pe care le publicăm în acest loc:

Am primit cu sărbătească bucurie foile „Renașterea pentru popor” mult așteptate. Eram în mijlocul lecției. Toți ochii au înflorit de zâmbet. Nerăbdători, copiii m'au întrebat: „Nu ni le dați, Doamnă?” — „Până la recreație”. Ei au rămas toți ridicați în picioare, cu privirea ațintită la pachetul de pe catedră.

În recreație au uitat jocul. Toți, în grupuri răsfoind cu lăcomie revista.

Rezultatul l-am cules a doua zi: M'au rugat încă încă 15 copii să-i abonez și pe ei. N'am vrut s'o impun forțat (deși n'am manuale de citire), am vrut să văd cum merg lucrurile în mod firesc. Foia este mult iubită de copii și am observat că în zilele de Duminică și sărbători foile trec cu plăcere din mâna copilașilor într'a părinților.

În felul acesta foaia a pătruns în multe case (unele chiar catolice și sectare).

Manuale pentru cursul supraprimer fiind puține și epuizân-

du se repede m'am gândit că cea mai potrivită lectură pentru copii, ar constitui o revista „Renașterea pentru popor” care cuprinde aleasă lectură literară, medicină populară, sfaturi de prim ordin, vești și mai ales probleme din domeniul creștină — noastre ortodoxe.

Apariția unei asemenea foi — și răspândirea ei la sate, este chiar o necesitate.

Prin semănarea acestei reviste, în sânul clasei mele n'am urmărit numai un scop pur didactic, ci îmi satisfac în același timp o intimă cerință a sufletului meu: totodată am îndeplinit și porunca sfântă a Mântuitorului, care a zis: „Lăsați copiii să vină la mine”.

Dorindu-vă succes deplin în minunata operă de evanghelizeare a poporului, și aducându-vă viale mele mulțumiri, rămân, muncind cu drag și râvnă în mijlocul micului meu popor.

NICOARĂ MARIA, inv.

FOIȘOARĂ

Viața Sfinților Gherasim, Pavel și Iuliana

Sfântul Gherasim din copilărie pedepsindu-se cu frica lui Dumnezeu și călugărindu-se, s'a dus în pustiu cel mai dinlăuntru al Tivaidei, în zilele împăratului Constantin hărbosul, nepotul lui Iraelie, și au pus atâta nevoiță pentru bunătați de s'au făcut lăcaș lui Dumnezeu, încât și hiarele cele sălbatece le stăpâneau. Că se aflase un leu de-i slujia, carele pe lângă altele slujbe grele, ce îi făcea cuviosului avea și slujba aceasta adică, îi ducea și catărul ce-i căra apă de l păștea și iarăși îl aducea la schit. Iară odinioară luându-se catărul după niște neguțători călători, îl legară cu cămilele de se dusă, dormind leul. Și așa monahul cel ce slujea prea cuviosului, se mähni văzând seara că vine leul singur la chilie, și cugeta că leul a mâncat pe catăr, de care lucru au spus sfântului, iară sfântul porunci să fie leul în locul catărului și să facă slujba lui. Care slujbă primindu-o în câtă vreme a fost catărul prins la neguțători, el purta vasele cele de apă pe spatele sale, și alergând cât putea de tare se silea să aducă apă. Ci iarăși pe aceea cale se întâmplase a să întoarce negu-

țătorii și întâmplându-se și leul la râu de unde căra apă și văzând și cunoscând pe catăr ce urma după cămile, se repezi fără de veste răcnind tare cât se îngroziră neguțătorii și fugiră. Iară el apucând pe catăr de căpăstru îl trase. Deci trăgându-l pe catăr și cămilele se trăgeau după catăr, care erau legate una de alta după obiceiul lor, până aduse catărul și cămilele la chilia sfântului Gherasim.

Și bătând la ușă cu coada, oarecum adecă ar fi adus vânat sfântului; iară sfântul zâmbind a râde puțin zise către ucenicul său: În deșert sau osândit de către noi leul. Fie dar slobod dela slujbă și pască-se și petreacă după obiceiul său. Atuncea leul închinându-se cu capul, ca cum i-ar fi mulțumit sfântului, să dusă la pustie, și întru o săptămână odată venea la sfântul și își plecă capul făcând în chip de închinăciune. Deci muriod sfântul a venit iarăși el și merse ca să-i dea obișnuita blagoslovenie. Și negăsind pe sfântul pricepu de moartea lui dela monahul ucenicul sfântului, carele îl duse la mormântul lui. Pentru aceasta plânsce întâi mugind încetișor, după aceea răcnind tare, muri deasupra mormântului cuviosului. Așa slăvește Dumnezeu pe cei ce-l slăvesc. Și le gătește a le sluji și hiarele, când păzesc icoana cea după chip și după asemănare neîntinată și curată.

TOVĂRĂȘIILE SAU ÎNSOȚIRILE

La alte neamuri, în țara noastră și în alte țări, tovarășii sau însoțirile au ajuns pe o treaptă foarte înaintată. Intreagă viața satelor și orașelor este brăzdată de fel și fel de tovarășii, cari răspândesc lumină și bunăstare până și în cea mai umilită colibă.

Noi, Românii, de aici și de pretutindeni, nu ne-am prea bătut capul cu treaba aceasta mare, merită să schimbe starea rea cu alta mai bună. Abia în timpul din urmă, vorba și scrisul, mai ales, se însoțesc stăruind tot mai mult cu putere pentru împământenirea tovarășii și la noi. Ici-colo au urmat și fapte; dar prea slabe chiar și pentru un mic început.

Este știut că toate lucrurile mari s'au făcut și se fac prin însoțirea sau întovărășirea puterilor. Aceasta se întâmplă nu numai în viața oamenilor, ci și în lumea plantelor și a animalelor.

Firele singuratice de mușchiu sunt așa de slabe, că ele se

incovoie la pământ și sub greutatea unui gândăcel. Dar cum ele cresc indesite, unul lângă altul, adică în societate, și aceste fire slabe pot face ceva.

Cât de mică și neputincioasă este o albină singură.

Însoțite însă mai multe mii, într'o coșniță, ele cresc cu hrană în timpul verii, zeci de mii de albine tinere, dau naștere unui sau mai multor roi, umplu coșnița de faguri și adună în anii buni zeci de chilograme de miere pentru sine și pentru stăpânul lor.

Așa e și în viața oamenilor. Neputând singuraticii și chiar nici familiile trăi de sine, despărțiți cu totul unii de alții, au simțit trebuința de a se însoți mai mulți oameni, mai multe familii împreună și au format sate și orașe.

Intr'un sat sau oraș viața e mai ușoară și mai plăcută. Oamenii se ajută unii pe alții și împreună fac lucruri cari singuraticii nu le-ar putea face.

Locuitorii unei comune, prin unirea puterilor au zidit biserică, școală și casă comună, împreună fac și țin în stare bună, drumurile și podurile comune. Numai toți împreună pot să țină: diregători ai comunei, cum și ciurdari, stăvari, păcurari, purcari, jitari, pădurari ș. a. persoane trebuincioase în slujba obștească.

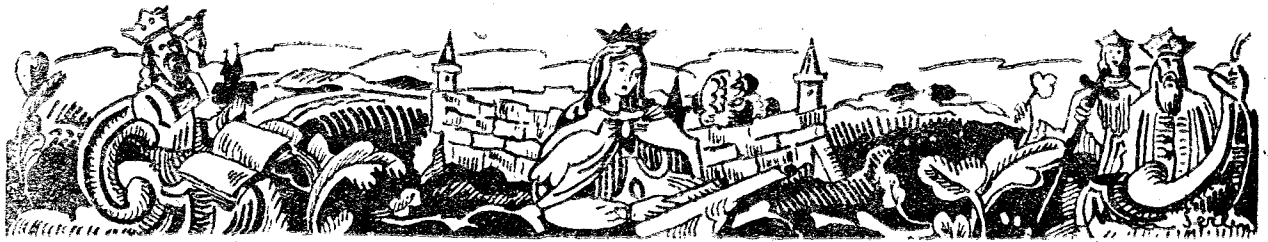
Trebuințele oamenilor însă cresc mereu; familia cere tot mai mult din zi în zi, asemenea se sporesc trebuințele obștești ale comunei, nu mai puțin se înmulțesc dările pentru susținerea miliției, pentru susținerea deregătorilor, începând dela pretor până la la căpeteniile țării, pentru ținerea în stare bună a drumurilor de comitat și ale țării, pentru poduri, spitale și alte multe, fără seamă multe.

Drept aceea să ne însoțim, cum am spus că fac albinele, ca în chipul acesta să avem puțin de a ne lumina și de a înainta în bunăstare, biruind astfel mai ușor nevoile cele multe și grele. (T. N. 1907.)

Sf. Pavel și Iuliana

Aceștia erau pe vremea împăratului Avriilian, din Ptolemaida, frați după trup și fii de blagocestivi părinți. Și Pavel era citeț, adică citea la norod sfintele Scripturi carele le învățase cu multă osteneală și le înțelesese bine. Încât de și era tânăr prea lesne astupa gurile ereticilor, ca un propoveditor dumnezeesc a rânduelei cuvântului lui Dumnezeu cea pentru noi. Iară fiind împăratul Avriilian la Ptolemaida, el îmbărbăta pe soră-sa Iuliana, ca să stea cu îndrăzneală, fiindcă are să se întâmple mare ispită. Deci el intrarmându-se cu semnul cinstitei cruci, fiindcă nu se îndoie că este întărit, s'au dus la împărat și a mărturisit credința lui Hristos; iară deșertăciunea idolească i-au muștrat. Deci fu spânzurat și strujit. Pe carele văzându-l soră-sa striga împotriva tiranului, că cu nedreptate muncește pe fratele său. Deci fu prinsă și ea și dându-se la spânzurătoare să struji și amândoi fură băgați într'un cazan cu smoală clocotită. Și încă rămânând ei întru credința lui Hristos, au fost întinși pe un pat de fier înfocat și pe deasupra îi bătea pe ei pe spinare. Unde Kodrat și Acachie muncitorii crușând pe sfinți li s'au tăiat capetele. Deci rămânând ei nevătămați, cu lanțuri de fier legându-i, iarăși i-a pus la închisoare, și prin arătarea îngerului fiind deslegați, și de hrană îndestulându-se, mulțimea

lui Hristos, După aceasta iarăși înfățișându-se la împărat și nevrând a jertfi idolilor, li spânzurară iarăși și li bătu cumplit. Atuncea și oarecarele Stratonice unul din muncitori căruia li era milă de sfânta Iuliana și se abătuse către partea stângă carele au și crezut în Hristos, în vremea când sfânta îl îndemna să nu o cruțe, ci să facă voia împăratului, turburându-se tiranul i-a tăiat capul lui; iară sfinții au poruncit să se închiză la un loc, unde erau jivini otrăvitoare. Deci fiind păziți nevătămați cu darul lui Dumnezeu, pe sfântul Pavel adică au poruncit să-l lege la un stâlp și falcile lui să le bată cu măciuci de plumb, și celălalt trup să-l bată cu toiage de fier înfocate. Iară pe soră-sa Iuliana, au poruncit să o ducă la o curvășărie și să-și bată joc de ea bărbați desfrânați. Însă înfățișându-se îngerul Domnului, cu însuși praful picioarelor lui au orbit ochii aceluia desfrânați. Ci însă sfânta milostivindu-să au aruncat apă peste ei și i-au făcut sănătoși. Deci rămânând sfânta nevătămată a fost aruncată împreună cu fratele său într'o groapă cu foc, și poruncind tiranul ca acolo să fie improșcați cu pietre, s'au arătat din cer un nor de foc, care apropiindu-se de împărat ploaia peste el ploaie de foc. De care temându-se au scos pe sfinți din groapă, dar însă nu s'au îndreptat, ci a poruncit, ca cu făclii aprinse să se arză ochii lor și tot trupul, și după aceasta să li să taie capetele.

DIN LUMEA LARGĂ!

Ce mănâncă oamenii?

Oamenii se hrănesc cu multe de toate. Inșă, totuși, umblând prin țări străine, rămâi crucit de câte vezi că mănâcă atții.

Ce-ai zice D-voastră, oameni buni, să vedeți un italian, acasă în țara lui, cum prinde câte un bourel, de pe malul mării, și, așa viu cum este, îi dă calea pe grumazi la vale?

Apoi, colo departe, la Miază noapte trăiesc un fel de oameni de le zice eschimoși, cari nu cunosc beutură mai plăcută pe lume, decât unsoarea de focă, sau de vișal de mare. O beau ca noi vinul, ba și mai cumplit. Un om din părțile noastre ar muri numai decât să bea așa ceva, că miroasă și e grefoasă, ca săul.

În Egipt, țara Faraonilor de demult, unde s'a născut și Moise prorocul, mănâcă oamenii lăcuste și alte lighioane de astea.

Africanii cei cu pielea ca căldarea nu se pot gândi la o friptură mai bună, ca pulpa de leu. Adevărat, că mai rar pot apuca la măsea așa ceva. Tot negrii de acolo mănâncă carnea de șarpe ca plăcintele pe la noi.

Felurimi

Iușeala luminii. Cel dintâi, care a măsurat iușeala luminii a fost Olaf Römer, în anul 1876. După socoteala lui, o rază de lumină ar face pe secundă o cale de 311 milioane de metri. În timpul din urmă directorul institutului astronomic din Nizza, Perotin, a făcut o socoteală mai mică, după care iușeala luminii este de 296 milioane de metri pe secundă, deci cu 11 milioane mai puțin de cum statorise Römer.

Sfârșitul lumii

Un învățat din America, Chamberlius după nume, a scris o carte despre sfârșitul pământului nostru. El zice, întemeiat pe tot felul de cercetări ale științei, că pământul mai poate da locuință și hrană omului vre-o... zece milioane de ani încă! Adecă atâta vreme se vor mai putea face bucate, și vor mai cădea ploii, și va mai încălzi soarele! Vreme destulă, cum vedeți, să ni-se înmulțească nepoții și strănepoții, cât frunză și iarbă! Numai oameni de omenie să fie. Și să le dea Dumnezeu cu ce să trăiască. La urmă spune cetitorul stelelor, se va lovi de soare o mare stea cu coadă și va izbucni atunci un foc cumplit în înălțimile cerului, care ne va mistui și pe noi cu pământul nostru cu tot.

Cine-i cel mai mare proprietar de case din lume? Fără îndoială că fosta regină a Angliei. Ea posedă în diferite părți ale țării, la vre o șase sute de case mai mari, cari nu sunt avere de a coroanei, ci de a ei privată. Afară de aceasta mai are o mulțime de bunuri arândate, pe cari se află la vre 6000 de locuințe. Chiar și castelele Osborne de pe insula Wight și Balmoral-ul din munți, sunt proprietatea ei. Bunurile coroanei și palatele pe cari le folosește ea și familia regală, le întreține națiunea; așa de ex. susținerea Hampton-Court-ului costa pe Englezi prin anul 1900 la an c'am 280.000 mărci. La dispoziția reginei mai sta apoi încă patru jacht-uri pentru călătoriile pe mare, dintre care singur unul a costat la anul 1900 două milioane mărci. Întreținerea acestor bastimente revine asemenea națiunii și se ridică la 260.000 mărci anual.

Sfaturi practice

Curățirea sticlelor. Sticlele, cari în urma multei folosinți, își pierd lustrul și capătă un fel de strat subțire nămolos, se curăță ușor dacă tăiem cartofi cruzi (crumpene) în bucățele mărunte, li punem în sticla respectivă, turnăm peste ei apă fierbinte și li scuturăm un timp oarecare bine.

Curățirea petelor de unsoare. Un mod ușor de a scoate petele de unsoare sau de orice fel, e următorul: Se presară petele cu făină de cartofi și se freacă cu o cârpă muiată în benzină, până dispar de tot. Procedura aceasta nu e stricăcioasă la nici un fel de stofă, fie cât de gingașe, și de orice culoare și nici nu lasă urme de pată, cum se întâmplă la curățirea numai cu benzină.

Petele de vin roșu, se curăță astfel: Încă până haina e umedă, se unge cu sublimat etuficlor, (de la farmacie) se presară puțin praf de teriglic (piatră de vin) și se freacă până dispăre pata. Ca să nu i se cunoască locul, se spală pe urmă cu apă caldă. Petele de poame încă se curăță astfel, asemenea și petele de muzeală.

Merele și perele înghețate pot fi folosite pentru facerea siropului. Le punem mai întâi în apă rece până se desghieată. După aceea le fierbem până se înmoaie de tot storcând sucul din ele. Acesta îl punem iar pe foc și-l fierbem până devine gros, căpătând și o culoare bună deschisă.

„Renașterea“ nu are alt sprijin decât abonamentele cetitorilor. Plățiți-vă abonamentul!

SF. VASILE ȘI ÎMPĂRATUL VALENT

Iată o pildă din minunată viață a lui Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cesareei din Capadocia, — marele ierarh, plin de-o bogată viață întru Iisus Hristos. Deși n'a trăit decât patruzeci și cinci de ani, — viața lui e o comoară neprețuită de fapte creștinești.

Iată, vă citesc din viața lui: „Valent, împăratul cel orbit de rătăcire arienească, a ridicat în vremea aceea pe scaune de ierarhi, episcopi arieni, izgonind pe cei dreptcredincioși.

Văzând pe sfântul Vasile stând fără temere pe scaunul său arhieresc, Valent s'a pornit cu mare mânie împotriva lui, trimitând la el pe eparhul Modest, să-l îngrozească.

La îngrozirile lui, sfântul i-a răspuns cu smerită îndrăzneală:

— „Vrei averile mele? Ia-le: pe mine nu mă vor săraci, — pe tine nu te vor îmbogăți. Sdrențele de pe mine și ceașloavele mele, chibzuesc că nu-ți fac nevoie. De izgonire nu mă tem: că tot pământul e a lui Dumnezeu. De caznele la care vei fi vrând să mă pui, nici o grijă nu port, — ci, mai vartos ți-oi mulțumi, căci mai degrabă mă vei trimite în felul acesta la Dumnezeu.“

Modest, cuprins de furie, i-a zis:

— „Nimeni n'a vorbit cu atâta îndrăzneală mie vreodată“.

Iar sfântul Vasile i-a răspuns:

— „Căci nu ți s'a întâmplat să vorbești cu un episcop. Întru toate noi purtăm smerenie și blândețe, dar când cineva ar vrea să ia dela noi pe Dumnezeu și dreptatea lui, o, atunci nu ne temen de nici unul...“

La sfârșit, Modest i-a spus:

— „Cugetă până dimineață, că pierzarea ți-se pregătește!“

Sfântul Vasile l-a înfruntat din nou:

— „Măine dimineață același voi fi, — fi-vei și tu același?“

Mergând Modest la împăratul și spunându-i că nu află vreo temere la acest om, — împăratul i-a spus să-l lase în pace.“

Iată, vedeți: cine a fost cel invins aici?

Nicidecum sfântul Vasile, care a arătat pe față și cu vitejie că el e gata să primească asupra sa toate muncile — și chiar moartea pentru credința lui Iisus Hristos.

Când vom fi gata să primim toate pentru Iisus — și când ne vom lipsi de toate afară de credința în El, — fără îndoială că vom fi biruitori ca și sfinții, asupra vieții și asupra morții.

(După L. M.)

Frumusețea orașelor noastre
VEDERE DIN BUCUREȘTI

Vorbe cu tâlc

Omul modest și merituos e asemenea pomului; cu cât este mai bogat de fructe, cu atât se pleacă mai mult. Spicul gol își ține capul în sus, Paharul gol sună totdeauna mai tare ca cel plin.

*

Păzește-te de-a face ceva, ce în-trece puterile tale. Nu sbura mai înainte de-aj crește penele. Săriturile mari, anevoie iasă bine.

Nutrețurile vitelor

Nutrețurile sunt de mai multe feluri: uscate, verzi, fânose, grăunțe și altele.

Fânul de livadă e nutrețul cel mai firesc și mai sănătos. Vitele îl mănâncă mai cu plăcere, bine înțeles, dacă e cosit la vreme, adecă atunci, când cele mai multe ierburi sunt înflorite, iar nu după ce se scutură floarea, și dacă e uscat și păstrat bine. Pliava e și mai nutritivă decât fânul.

Bunătațea fânului mai atârână în măsură mare și dela locul unde a crescut. Astfel fânul dela munte e cel mai bun, dovadă brânza și cașul de munte, cari sunt mai gustoase, decât cele dela câmp. Cel mai rău fân e cel de pe locuri apătoase, căci conține multe ierburi amaire, unele chiar primejdioase pentru sănătatea vitelor. Bun e trifoliul și luțerna precum și mazărichea mestecată cu ovăs.

Tuleii sau cocenii ce cucuruz încă nu sunt de aruncat; tăiați mărunt, presărați cu sare și opăriți sunt buni și ei.

Pleava opărită și mestecată cu napi mărunțiți e un nutreț foarte bun.

Grăunțele sunt fără îndoială cele mai prețioase nutrețuri. Pentru vitele cornute are o deosebită însemnătate ovăsul. Cine voiește să aibă viței frumoși, sănătoși și de preț, trebuie să-i hrănim cu ovăs. Pentru vițel, până trece de un an, e neapărat de lipsă ovăsul. Și cucuruzul zdrobit sau făcut uruială, ca păsat, sau măcinat, se dă vitelor.

O însemnătate foarte mare au în economia vitelor *napii de nutreț*. Aceștia se mărunțesc și mestecați cu pleavă sau cu fân tăiat mărunt se dă vitelor. Pentru vacile cu lapte, cea mai bună hrană de iarnă sunt napii de nutreț. Ei cuprind în sine foarte multă apă și hrănindu-se vacile în timpul iernii cu napi, ele dau lapte mult. E lucru știut, că în lapte este și multă apă, (80-87 părți la sută). Această apă se adună în lapte parte din hrană, parte din apa ce o beau vacile. Dacă vaca se hrănește cu napi, adecă cu un nutreț apătos, pe lângă apa ce o bea, ea mai primește în trup și o parte mare de apă din napi, așadară mai multă apă, ca pe urma hranei cu fân uscat. Prin urmare și lapte va da mai mult. Tot astel e de a se înțelege și treaba că vacile hrănite vara cu nutreț verde dau mai mult lapte.

Napii se dau proaspeți vacilor și în deplină curățenie, căci altcum laptele capătă miros neplăcut.

Cum să stăm în biserică la sf. Liturghie

Trecând pragul bisericii, creștinul se închină și zice: „Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voiu întru sfânta biserică Ta, întru frica Ta...”

Se oprește apoi la locul obișnuit, își zice rugăciunile după intrare și se închină la tetrapod, dacă sf. slujbă n'a ajuns încă la Heruvic. Își face întâi cruce de 2 cri, sărută sf. evanghelie, sf. cruce și icoana; își mai face odată semnul crucii, plecându-se spre cele două strane, în semn de salutare. Se întoarce apoi la locul său, în scaun (strană) dacă are.

Din scaun se ridică în picioare: la rostirea ecteniilor, — când iese preotul din sf. altar să cădească — când rostește din ușile împărătești: „Pace tuturor“; „Darul Domnului nostru Iisus Hristos“; „Și să fie milele marelui Dumnezeu...“; „Cu pace să eșim“; la „Sfinte Dumnezeule...“; la „Heruvic“; la rostirea „Crezului“; la „Cuvine-se cu adevărat...“.

Coboară din scaun și stă drept: 1. La binecuvântarea dela începutul sf. liturghii.

2. La eșirea cu sf. evanghelie (vohodul mic).

3. La citirea sf. Evangheliei (sau ingenunchează).

4. La „Luați, mâncați...“.

5. La „Tatăl nostru...“.

6. La „Cu frica lui Dumnezeu...“.

Ingenunchează în afară de strană, pe amândoi genunchii:

1. La eșirea cu sfințele daruri (vohodul mare).

2. La ale Tale dintru ale Tale...“ (Prefacerea sf. daruri).

V. La rugăciuni speciale, când sună clopoțelul, sau zice preotul: „Iară și iară plecând genunchii noștri...“.

La cântarea *Heruvicului*, creștinul rostește Psalmul 50 „Miluește-mă Dumnezeule...“ (tropare de umilință și rugăciuni câte știe).

Bunul creștin, în biserică, nu caută împrejur, nu se uită la alții, nu vorbește cu nimenea, numai cu Dumnezeu în taină. Ori cântă *lin* după cântăreț, luând astfel parte prin cântec la sf. slujbă.

avea să se teamă de acum înainte de frigul iernii și vor putea pe preț mic să se folosească de gaz.

Învățați carte. Guvernul a hotărât să stingă întunerecul neștiinței de carte de pe tot cuprinsul țării. Astfel a rânduit ținerea în tot locul de trebuință (sate și orase) de școli pentru învățarea cetitului și scrisului pentru toți oamenii de toate vârstele. Aceste școli de alfabetism cum li se zice trebuiesc cercetate de toți fii și ficele neamului, bătrâni sau tineri pentru că neștiința de carte este ca și orbirea, aducătoare de poticneală și veșnică slăbiciune.

Preoții ca și toți cei ce știu cât prețuiește acest dor sunt chemați a fi dascăli în aceste școli, iar sătenii noștri trebuie să nu se lase cu nimic abătuți dela aceste folositoare școli.

ÎN STRĂINĂTATE

DI. DR. PETRU GROZA și alți miniștri au vizitat țara Poloniei și la Varșovia au încheiat un legământ (pact) de ajutorare între Republica Populară Română și Republica Polonă. Astfel pe lângă alte legămante făcute mai înainte țara noastră capătă o nouă frățescă legătură cu poporul polonez.

V. M. Molotov ministrul afacerilor din afară (externe) al U.R.S.S. a împlinit 58 ani.

S'a născut în 9 Martie 1890 în Kukorba. După ce-a pățimit ca revoluționar fiind trimis în Siberia se întoarce la Petrograd unde învață școala de ingineri (Politehnica). După revoluția din 1917 ajunge Ministrul afacerilor din afară al U. R. S. S. și până azi face cu cinste acest înalt post.

Greva (încetarea lucrului) în Maroc. Muncitorii din Maroc (Africa de Sud) au încetat lucrul cerând, mărirea sămbriei. Intre altele nu mai merg trenurile și nici vapoarele.

„Renașterea“ adaus pentru popor abonamentul: 300 lei pe un an.

150 lei pe 6 luni.

Redacția și Administrația: CLUJ, Piața Malinoschi 18, Consiliul Eparhial. Cont C. E. C. 40975.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj

Ce s'a petrecut în ultimele două săptămâni

ÎN ȚARA

Adunarea cea nouă. După ce s'a fost desfăcut (dizolvat) Parlamentul cel vechiu Conducerea Țării a hotărât să facă alegeri noi pe ziua de 28 Martie.

Poporul va fi chemat din nou să aleagă pe cei ce vor face o Constituție (Legea Legilor) nouă pentru „Republica Populară Română“.

Toate partidele mai mari s'au unit la un loc făcând un singur partid cu numele de „Frontul Democrației Populare“ „F. D. P.“

Acest partid cuprinde la un loc „Partidul Muncitoresc Român“ („P. M. R.“) mai cuprinde Partidul Frontul Plugarilor (P. N. P.) și Uniunea Populară Maghiară („U. P. M.“). La un loc aceste toate partide și-au ales semn de alegeri „Soarele“ ca și în alegerile trecute.

Cei ce vor fi aleși vor avea de făcut mai întâi o nouă Constituție și apoi vor rămâne pe mai departe în Sfatul Țării pe încă patru ani.

În aceste alegeri vor putea vota

tinerii fete și băieți dela vârsta de 20 ani.

Gazul de încălzit (gazul metan) la Cluj. O mare serbare a fost rânduită Duminecă 7 Martie în capitala Ardealului. După multă muncă la care s'au tovarășit: muncitorii, țăranii și șurtucarii s'au terminat șanțurile și țevăria care a adus gazul dela Ceanul Mare până la Cluj, cale de 28 km.

În Cluj pe mai toate străzile s'au săpat șanțuri și s'au pus țevi pentru gaz, care începând de Duminecă arde.

La aceasta sărbătoare a aducerii gazului în Cluj au luat parte DI. DR. PETRU GROZA Primministrul țării, DI. LUCE VASILE ministrul finanțelor, DI. DR. CONST. DAICOVICI subsecretar de stat — din București și toată populația orașelor și satelor din împrejurimi.

Prin aducerea gazului în Cluj, s'a ajuns să se cruțe multe păduri rărite și așa prea mult și să se facă multă economie în averea statului.

Cei săraci ca și cei înstăriți nu vor